
[2020-69-RE](#)

Causa 2020-69-RE

(Leitao c/ CASS)

Número de registre 467-2020. Recurs d'empara

Aute del 16 de novembre del 2020

BOPA núm. 139, del 25 de novembre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 d'octubre del 2020, per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 24 de setembre del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les vulneracions al·legades, que anul·li la sentència impugnada i les resolucions de la CASS del 15 de gener del 2018 i del 18 d'abril del mateix any, i que acordi la seva reposició en situació de baixa mèdica per accident laboral des del 3 de desembre del 2012 fins al moment que es determini que les seves lesions estan efectivament consolidades, el pagament de les prestacions econòmiques corresponents a aquesta reposició, el pagament d'una pensió d'invalidesa, cas que les lesions estiguin consolidades, i, el pagament d'una indemnització pels perjudicis soferts per un import total de 70.000,00 €;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 3 de setembre del 2019, el Tribunal Unipersonal de la Secció Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va desestimar la demanda jurisdiccional presentada pel Sr. Rui Pedro Leitao contra les decisions de la CASS del 15 de gener del 2018 i del 18 d'abril del mateix any, que desestimaven la

seva sol·licitud de ser reposat en situació d'incapacitació temporal a partir del 3 de setembre del 2012, una indemnització de 70.000,00 € per danys i perjudicis i el pagament de 4.053,61 € en concepte de cotitzacions del període 6/2013.

1.2. La representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 24 de setembre del 2020, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava el recurs d'apel·lació, confirmava la decisió de la primera instància i declarava que les decisions impugnades de la CASS eren ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. El 16 d'octubre del 2020, la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 24 de setembre del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que no es pot tenir en compte l'autoritat de la cosa jutjada per una sentència de la Batllia del 19 de juny del 2014, perquè han sorgit elements nous que permetrien l'obertura del debat en relació amb la seva alta mèdica adoptada per la CASS el 3 de setembre del 2012.

- Exposa les diverses proves i intervencions a les quals s'ha sotmès, indicant que està de baixa mèdica des del 15 de novembre del 2010 i que es pren la medicació prescrita pel seu metge de capçalera perquè no està en condicions de treballar.

- Al·lega que les seves lesions no podien estar consolidades el 3 de setembre del 2012, atès que ha hagut d'efectuar les proves i intervencions abans esmentades a causa de les molèsties residuals.

- Considera que no es pot donar validesa a l'informe medicoforens del 30 de gener del 2019 que considera que les seves lesions estan estabilitzades, perquè no conté tota la seva informació mèdica rellevant, i, en particular, la indicació d'una segona operació al gener del 2015, elements necessaris per pronunciar-se sobre les seves pretensions, i, perquè desconeix en què s'han basat els perits per fer aquesta afirmació.

- Nega, a més, que es pugui considerar que el seu estat de salut sigui idèntic a aquell que tenia segons el parer de la CASS l'any 2012.

- Retreu als òrgans judicials que deneguessin la pràctica de la prova pericial que sol·licitava, la qual era necessària per demostrar que les seves lesions no estaven consolidades, i, per tant, s'han vulnerat els seus drets a un procés degut i a la defensa.

- Sobre la denegació del seu dret a obtenir una indemnització considera que aquesta està mancada de fonamentació jurídica, ja que les actuacions improcedents de la CASS l'han perjudicat greument i li han impedit poder tractar-se adequadament, no només de les lesions derivades del seu accident de treball, sinó també d'altres patologies que no li permeten dur una qualitat de vida normal, afegint que tampoc ha pogut generar els punts corresponents de jubilació i que ha estat acomiadat

disciplinàriament del seu lloc de treball.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les vulneracions al·legades, que anul·li la sentència impugnada i les resolucions de la CASS del 15 de gener del 2018 i del 18 d'abril del mateix any, i que acordi la seva reposició en situació de baixa mèdica per accident laboral des del 3 de desembre del 2012 fins al moment que es determini que les seves lesions estan efectivament consolidades, el pagament de les prestacions econòmiques corresponents a aquesta reposició, el pagament d'una pensió d'invalidesa, cas que les lesions estiguin consolidades, i, el pagament d'una indemnització pels perjudicis soferts per un import total de 70.000,00 €.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa exposa un resum dels fets que estan a l'origen d'aquest litigi i destaca que la sentència del 19 de juny del 2014, dictada pel Tribunal Unipersonal de la Secció Administrativa de la Batllia, va considerar que les lesions del recurrent estaven consolidades des de principis del mes de setembre del 2012. Atès que la Sala Administrativa va declarar desert el recurs d'apel·lació en relació amb aquesta sentència, la decisió sobre l'alta mèdica va esdevenir ferma.

- Exposa igualment que en el marc d'una altra causa, la CASS va donar compliment a la sentència d'aquesta mateixa Sala del 23 de maig del 2013 i va reemborsar al recurrent la diferència entre l'import de la baixa que correspondria a l'accident laboral i l'import que havia anat percebent de la baixa per malaltia.

- L'any 2017, el recurrent sol·licita de nou la seva reposició en situació d'incapacitació temporal a partir del 3 de setembre del 2012, així com el pagament d'una indemnització per danys i perjudicis i el pagament de les cotitzacions del mes de juny del 2013.

- Pel que fa a la primera qüestió relativa a la reposició en situació d'incapacitació temporal, la Sala Administrativa recorda que aquesta qüestió ja va ser resolta el 19 de juny del 2014 i que d'acord amb l'article 88 de la Constitució, les sentències un cop fermes tenen el valor de cosa jutjada i no poden ser modificades o anul·lades llevat dels casos previstos per la llei o quan excepcionalment el Tribunal Constitucional estimi que han estat dictades amb vulneració d'algun dret fonamental.

- Pel que fa a la petició d'una indemnització per danys i perjudicis, cita el contingut de l'article 59 del Codi de l'Administració que regula la matèria i indica que, en aquest cas concret, al marge del fet que l'avaluació eventual del perjudici és molt imprecís, les resolucions de la CASS que van donar lloc a l'alta mèdica van quedar confirmades judicialment.

- Sobre la petició de reemborsament de la quantitat de 4.053,61 € corresponent a les cotitzacions que consten en un període concret, aquesta Sala ja ha indicat que la CASS va donar compliment a la diferència que existia entre els imports de baixa per accident laboral i per malaltia, abonant al recurrent la quantitat de 2.757,82 €, indicant que la quantitat que reclama ara ja va ser tinguda en compte per efectuar el còmput.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La Llei qualificada del Tribunal Constitucional, en els seus articles 36, 37 i 38 estableix el règim d'admissió o d'inadmissió a tràmit dels processos i dels procediments constitucionals, en general. I, en el capítol sisè de la mateixa Llei es desplega la regulació pel que fa al recurs d'empara.

En aquest cas, el Tribunal Constitucional és competent per conèixer del recurs; la part recurrent es troba legitimada i l'escrit s'ha presentat en deguda forma, amb la postulació exigida i en el termini establert per la Llei.

3.2. El *thema decidendi*, doncs, consisteix estrictament en determinar si concorre, o no concorre, en el recurs d'empara d'aquest cas, el contingut constitucional, la presència del qual determinaria la seva admissió a tràmit; i, contràriament, la seva falta manifesta del contingut esmentat produiria la inadmissibilitat de la demanda (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

La demanda formulant el recurs d'empara dedica tota la seva al·legació primera a reiterar les seves pretensions inicials. Ho fa amb una estructura i amb un contingut més propi de les al·legacions en els processos ordinaris que en les dels processos constitucionals. Intenta mantenir que una primera sentència –del 19 de juny del 2014- dictada en relació amb el mateix cas, no té l'autoritat de la cosa jutjada perquè amb posterioritat es van produir els fets que detalla, tots ells anteriors a les dates de les dues sentències impugnades. D'altra banda, considera que la desestimació de la seva petició de danys i perjudicis contravé el seu dret a una decisió fonamentada en Dret.

No hi ha una argumentació o un raonament, més enllà de la seva al·legació, sobre els motius pels quals considera que s'ha produït la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció en els seus vessants dels drets a un procés degut, a una decisió fonamentada en Dret i a la defensa. És cert que el recurrent al·lega fets nous posteriors a la sentència ferma de l'any 2014, dictada en el seu cas. Aquests fets, però, van ser al·legats –o podien eventualment ser-ho- en el nou procés en el qual es planteja aquest recurs d'empara. Fins i tot es va produir un nou informe medicoforens del 30 de gener del 2019, que el recurrent titlla d'invàlid, però que no va ser considerat així per la Sala Administrativa que va desestimar una nova prova al respecte.

3.3. Així les coses, resulta palès que substancialment estem en presència d'una qüestió de legalitat ordinària que correspon, en principi, resoldre a l'ordre jurisdiccional general. Com ha reiterat aquest Tribunal en nombroses resolucions (entre moltes altres, l'aute del 9 de febrer del 2017, recaigut en la causa 2016-35-RE, i, darrerament, l'aute del 7 de setembre del 2020, recaigut en la causa 2020-49-RE) la selecció, el discerniment, la interpretació i l'aplicació de les lleis és, en principi, competència de la jurisdicció ordinària, tret que les decisions impugnades no estiguin motivades o es fonamentin en un raonament jurídic que sigui il·lògic o absurd. A aquest Tribunal li correspon estrictament el control de constitucionalitat. I no pot intervenir en qüestions que no són de la seva competència.

Corresponia, doncs, al Tribunal Unipersonal de la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia aplicar la legislació ordinària apropiada al cas. Així ho va fer en la sentència del 3 de setembre del 2019, que el recurrent no aporta amb el seu recurs d'empara, però que consta en les actuacions, i en la qual s'aprecia l'excepció de l'autoritat de la cosa jutjada respecte de la sentència del 19 de juny del 2014 i s'argumenta de manera extensa la virtualitat de la *res iudicata*, com una exigència de l'article 88 del text constitucional i com una conseqüència del principi de seguretat jurídica de l'article 3.2 de la mateixa Llei fonamental. Cal remarcar que la sentència de la primera instància impugnada en aquesta causa reitera i reproduïx en gran part allò ja decidit en la sentència del 2014.

Interposat el corresponent recurs d'apel·lació, la Sala Administrativa va acordar desestimar-lo

mitjançant la sentència del 24 de setembre del 2020. Pel que fa a la primera de les pretensions de la part agent, va confirmar l'existència de "*l'autoritat de cosa jutjada*" i va raonar sobre altres vicissituds del conflicte entre l'actual recurrent i la CASS (en alguna de les quals –la sentència del 23 de maig del 2013- va obtenir una resolució favorable), al temps que rebutjava la petició d'indemnització pels danys i perjudicis suposadament causats i la petició de reemborsament de determinades cotitzacions.

Respecte de la inadmissió d'una prova pericial mèdica, cap retret pot efectuar-se als òrgans de la jurisdicció ordinària. Amb data 30 de gener del 2019 es va produir l'informe, ja esmentat, de naturalesa medicoforense. El fet que no resultés favorable a les pretensions del recurrent no invalida en res la seva virtualitat i, una vegada practicada la prova, resulta plenament acceptable que no s'admetés, en segona instància, la reproducció d'una nova prova de la mateixa naturalesa. No es pot considerar que aquest fet comporti indefensió al recurrent, ni l'atribució de caràcter indegut al procés, ni que s'hagi vulnerat el seu dret a la defensa.

Per consegüent, aquest Tribunal entén que les decisions produïdes en la jurisdicció ordinària han estat degudament fonamentades en Dret i que el recurrent no s'ha vist privat del procés degut, ni ha vist menystingut el seu dret a la defensa, ni ha patit cap classe d'indefensió.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-69-RE interposat per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao contra la sentència del 24 de setembre del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 de novembre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caillet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau

Magistrat